

МЕНЕДЖМЕНТ СУЧАСНОСТІ

*Василенко С. І., Кайдалова А. В. **

*доцент кафедри менеджменту та адміністрування, к. ф. н.

напрямок підготовки «Менеджмент», 2 курс

Національний фармацевтичний університет, м. Харків

Управління як сфера людської діяльності виникло разом із формуванням соціуму – сукупності людей, що існують, певним чином взаємодіючи між собою у процесі спільного виконання тих чи інших робіт. Уявлення про менеджмент як систему знань формувалось під впливом світового суспільного і економічного розвитку. У другій половині ХХ ст. країни-лідери вступили у постіндустріальну епоху, якій притаманні нові риси і закономірності. Прискорення науково-технічного прогресу і концентрація наукового і виробничого потенціалу стали головними факторами цих змін. З'явилися нові можливості для росту бізнесу, особливо у галузях, що орієнтувалися на задоволення безпосередніх потреб людей. Середовище господарювання ускладнилося, стало більш динамічним внаслідок появи значної кількості малих і середніх фірм, що працювали у вузьких ринкових нішах. Велике значення у цих умовах набули такі властивості бізнесу, як гнучкість, динамічність, адаптивність. Виникла потреба у появі нових методів управління, які б враховували сучасні реалії.

У порівнянні з традиційним менеджментом, що включав в себе такі етапи як планування, організацію, контроль за виконанням, функції сучасного менеджменту включають в себе більш широкий набір функцій, який, до того ж, постійно поповнюється і розширюється.

Нові функції сучасного менеджменту включають в себе необхідність розвитку здібностей, що дозволяють швидко змінювати стратегію у разі виникнення зовнішніх або внутрішніх загроз; розвиток особистої конкурентоспроможності, яка просуває особистісний ріст і дозволяє підвищити конкурентоспроможність свого підрозділу; розширення міжособистісних і

мережових комунікацій за допомогою особистого спілкування і з допомогою сучасних комп'ютерних інформаційних мереж, що дозволяють економити час; постійне самонавчання і навчання новим методам і технологіям управління; усвідомлення своєї соціальної відповідальності та можливості впливу на підлеглих, необхідність дотримуватися загальнолюдських цінностей при прийнятті будь-яких управлінських рішень, створення корпоративної культури всередині підрозділу; необхідність комплексного забезпечення підпорядкованих всім необхідним у процесі праці: матеріалами, інформацією, засобами праці; необхідність участі менеджера в різних проектах, заснованих на застосуванні нових інтелектуальних методів і технологій, складових найбільш цінний нематеріальний актив будь-якої компанії; включення в діяльність менеджера завдання з формування позитивного іміджу компанії на ринку і свого власного іміджу всередині компанії, щодо вдосконалення взаємодії з клієнтами фірми і щодо збільшення віддачі вкладених у діяльність компанії інвестицій .

У наш час важко назвати більш важливу і багатогранну сферу діяльності, чим управління, або менеджмент, від якого в значній мірі залежать і ефективність виробництва, і якість обслуговування населення.

Упровадження ринкових відносин у практику господарювання вимагає принципової зміни методів управління на всіх рівнях управлінської ієрархії. Це висуває необхідність вивчення нових підходів і форм управління, зокрема, менеджменту як особливого типу управління. Менеджмент як наукова дисципліна пройшов довгий і суперечливий шлях розвитку, і розглядати його, безсумнівно, потрібно з урахуванням історичного досвіду, тих цілей і задач, що ставилися на різних етапах його розвитку. Необхідно підготувати менеджерів до сприйняття сучасних проблем менеджменту крізь історичну призму, що дозволяє зрозуміти логіку розвитку цих проблем.

У зарубіжних країнах накопичений значний досвід управління в області медицини, фармації, промисловості, торгівлі, кооперації, сільського господарства і т. п. внаслідок безпосередньої участі людей в управлінській

діяльності. Він збагачується за рахунок знань основ науки управління, світових досягнень в практичній організації економічних і соціальних процесів.

В Україні поки ще не досягнуті значні успіхи в теоретичному і практичному освоєнні менеджменту. Реорганізуються старі структури управління і влади, при цьому використовуються західні моделі управління. Однак механічне перенесення концепції управління з однієї соціокультурної середовища в іншу, сліпе копіювання досвіду тієї або іншої держави практичне неможливе і веде до важких економічних і соціальних наслідків. Менеджмент зумовлений такими базисними чинниками, як тип власності, форма державного устрою, міра розвитку ринкових відносин. Тому розвиток сучасного менеджменту в умовах переходу України до ринкової економіки в значній мірі залежить від цих чинників.

В даний час сучасний менеджмент в Україні є багатогранною системою. Сучасний менеджмент включає в себе ряд важливих операцій таких як: планування витрат, виробництва, збуту і, нарешті, фінансове планування (прибутку). Менеджмент, як наука, дозволяє керівнику так спланувати свою діяльність і організації на коротко-, середньо- і довгостроковий період, щоб забезпечити одержання організацією максимально можливого прибутку з мінімальними витратами в умовах мінливості стану ринку. Звичайно це пов'язано з неминучим фінансовим ризиком, особливо в сучасних умовах, але правильно проведене стратегічне планування дозволить звести ризик до мінімуму.

Отже, практичне втілення нових принципів сучасного менеджменту вельми складне і вимагає радикального перегляду всієї філософії бізнесу, зміни психології працюючих (в тому числі менеджерів), підвищення їх кваліфікації і зростання особистого потенціалу.